

Hãy t ng t ng m t đ t n c mà khi t i đó đ i n tho i di đ ng c a quý v b t ch thu s sân bay mà không có m t i gi i thích hay xin i,

internet không h t n t i và ng i giám sát quý v d i theo t ng đ ng thái. H s báo cho chính quy n n u quý v r i khách s n m t mình.

Bí c Hàn có quân đ i vào hàng i n nh t th gi i

Đây là qu c gia ch a t ng có chi n tranh trong n a th k qua nh ng v n có m t trong nh ng i c i ng quân đ i i n nh t trên th gi i và n i mà ng i dân ph i th ph ng v ch t ch đã qua đ i cách đây 16 năm.

Đó không ph i là m t đ t n c trong ch ng trình truy n hình hay trong ti u thuy t 1984 c a George Orwell - đó là C ng hòa Dân ch Nhân dân Tri u Tiên trong năm 2010.

Tôi đã tới Liên Xô thời Brezhnev và đã quay phim ở Miền Bắc và Tây Bắc những chỗ mà có nơi nào tôi tới mà mọi người thường bị kiểm soát, theo dõi và mọi người đều sợ đi tới những nơi này.

Những mô hình khu vực có một số khu vực. Tôi đã tới thăm các trang trại khu vực, những làng khu vực, nhà máy khu vực, trường học khu vực, nơi mà chính những người giám sát cũng trông khá thoải mái khi tôi hỏi một học sinh khu vực trong lớp học tiếng Anh với người mà em nói chuyện một chút trong các nhà lãnh đạo thời gian hiện đại và em trả lời: "Joseph Stalin và Mao Trạch Đông".

Với sự bùng nổ cá nhân, những nhà đầu tư và Thiệu niên Tien phong đi đi u hành, Bác Hàn hoàn toàn chìm trong Thế kỷ 20.

Một số bà mẹ người dân xe mua hàng đầu tiên, một công nhân nhà máy mặc áo khu vực tới công xưởng, và những người bán hàng rong bắt đầu nhanh chóng kính camera vì sợ rằng họ sẽ làm hỏng hình ảnh tốt đẹp mà các quan chức muốn chúng tôi quay phim.

Người quay camera của tôi suýt khóc khi một đám trẻ em đang chơi vui vẻ tự nhiên bên vỉ đường bên đường sang một bên.

"Chúng tôi muốn thấy những người dân bình thường," ngày nào chúng tôi cũng đến nghe với những người giám sát.

Những sự bình thường và tự nhiên không có chỗ ở Bác Hàn.

Chỗ tốt nhất

Qua những gì mà tôi được quay phim, Bác Hàn đã chứng tỏ họ là những kẻ đột nhập trên thế giới. Chỉ vào hôm đó chúng tôi được đưa tới nhà hát để xem vở ballet vĩ đại mà những người của xây dựng được phép vào nhà máy thủy điện.

Sáng hôm sau chúng tôi đã cưỡi ngựa ra tới vùng núi Bình Nhưỡng.

Mọi khi tôi đi lập hồ sơ trong ngôi trường rộng rãi và nguy nga, các em nhỏ ùa ra nắm tay tôi và đưa tôi đi xem lễ kỷ niệm buổi diễn tập của chuồng ngựa của họ.

Những bé gái xinh đẹp và nhút nhát đứng trong khi các bé trai mặc quần áo vét đen và quần áo, hát những bài hát ca ngợi Lãnh tụ vĩ đại của đất nước.

Mọi thứ bắt đầu khá đáng ngạc nhiên những khuôn mặt nhợt nhạt đeo mặt nạ và những người cưỡi ngựa làm cho cả trẻ em cũng trông có vẻ dè dặt.

Bí mật Hàn có tới 500 nghìn người lãnh tụ Kim Nhật Thành

Nhiều em nhỏ cũng được đưa tới để quét các bậc thềm dẫn tới tầng ngẩng cao gần 20 mét của Lãnh tụ vĩ đại.

Ông Kim Nhật Thành qua đời cách đây 16 năm nhưng ông vẫn là chủ tịch của đất nước.

"Ông là người bất tử," hàng nghìn dân viên 24 tuổi nói thích. "Chúng tôi không tin rằng ông đã qua đời."

Khi tôi kéo câu chuyện về với thực tại và nói về thực tiễn hiện tại, cô tiếp tục cô chia sẻ bao giờ từng nghe đến Nelson Mandela.

Sự thiếu liên lạc với thực tiễn hiện tại này thật đáng buồn.

Bí mật quốc gia

Tôi đã gọi mặt "danh sách đồ ngh" tại Bình Nhòng qua đời sỏ quán Bêc Hàn ở London và nhòng gì tôi muỏn thỏi và muỏn làm khi tởi nỏi.

Tôi nghĩ có thể họ sẽ nghĩ là tôi lách sẽ khi đồ ngh quay phim đời tuyỏn bóng đá Bêc Hàn, đời đã lỏt vào vòng chung kỏt World Cup lỏn đờu tiên kỏt năm 1966.

Ngỏỏi ta cho tôi cỏm tỏỏng trỏỏc khi tôi rỏi London rỏng đồ ngh này cùng các đồ ngh khác đã đỏỏc chỏp nhỏn.

Trong cuỏc gỏp đờu tiên vỏi nhỏng ngỏỏỏi giám sát tôi ở Bình Nhòng, họ mỏỏi cho tôi biỏt sỏ thỏt. Không nhỏng tôi không đỏỏc quay đời tuyỏn quỏc gia mà, theo họ, trong suỏt chín ngày tôi ở đó không có trỏn bóng đá nào diỏn ra.

Đây là lỏn thỏi hai Bêc Hàn lỏt vào vòng chung kỏt World Cup
Bóng đá rõ ràng là bí mỏt quỏc gia.

Mỏt buỏi sáng tôi thỏi y mỏt cỏp ngỏỏi ăn sáng, tay cũng đeo băng nhà báo. Họ trông hoàn toàn nhỏ nhỏng kỏ bỏi trỏn.

Hóa ra họ là phóng viên bóng đá Brazil. Chính họ cũng đã đồ ngh đỏỏc tởi Bêc Hàn đờ xem bóng đá và đã bay tở Rio tởi London và tởi Bình Nhòng qua ngỏ Bêc Kinh.

"Đi xem bóng đá à," sáng nào chúng tôi cũng tàn nhỏn họ ở họ.

"Không, chúng tôi tởi nhà trỏ," họ trỏ lỏỏi. "Không, chúng tôi đi xem ballet" là câu trỏ lỏỏi cho mỏt hôm khác.

Những bất chấp số điện cuống, ít nhất tôi cũng đã được mời đi u gì đó qua chuyến đi được dàn
đăng công phu tại Bắc Hàn - qua những gì mà tôi được quay phim, Bắc Hàn đã chứng tỏ h là
nước kìa đẹp nhất trên thế giới.

Ngay i ta ch còn biết khóc khi nghĩ tại chuyến các phóng viên bóng đá Brazil đi xem ballet.